

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e260364/facsimile.pdf> (tilgået 08. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

119de offentlige Møde.

(Det 123de Møde i den hele Række.)

Aftenmøde.

Freitag den 18te Mai.

(Den endelige Behandling af Finanslovene. § 40.)

Forhandlingsprotokollen fra forrige Møde blev oplyst.

Etter Dagsordnen gik man over til den forrige uendige Øverhandling af Grundloven, og nævnte til den forrige Behandling af Udsættelse § 40.

Finansministeren: Ministeriet troer, at det var med mest god Grund, at den andre Øverbør i det første Møde henviede Forhandlingen herafskiftet Dagsordenen på de 2 Forslag, der var tilført under Nr. 16 og 17. Blaafarvet har nævnt ikke andet end hvorpå de egentlig var, han ville de stødes i en væsentlig Grad af hvælfe hale Tømmersystemet, om man end ikke var sigtigst opmærksom på det Tømmersystem, som Forhandlingen med en overvejende Majoritet for hert. Det var bestemt sig for. En gangst anden Ting er det, naar man har indtrænset sig til at føre Ting, at til Finansforslagets Behandling fuldt udgøge Tingene skal ses, fastsættes som af Komiteen oprindelig er foreskæftet, og hvad ej nu Ministeriet tiltræede, thi det angaaer en enkel Sag, som, hvilket den vel vender tilbage hører Bar, dog ikke kan blive gjort til Gjenstand for Rigsforsamlingen, det man dog var antaget, at den ligger begge Tingene i Almindelighed ligesom på Hert., ligesom det også måtte relateret, at Ministeriet kan under den Forhandling troede at kunne udøse sig for Indstillingen, at Resterne af Medlemmerne blev fremsatret for begge Tingene saaledes, at Holstehusget til 90 Hederter 100 og Købmængden 80 Hederter 50 Medlemmer. Det er aabenbart, at men en sådan Tilsætningsring vilde det være meget mindre betenklig at sætte begge Tingene sammen, end naar der, som ejer den myligste stemme, kan finde Gjenstand for Forhandlingen af særlige og særlige Clement; men nogen Samvittighed vil ikke tilført for Forhandlingen under Nr. 16 og 17, idet de angaae alle Sager og fastsættes funne findt Ameddelte paa samme Sager, hvortil særlige Interesser kunne gøre sig gledende, saa at det ene Ting, og nævnt det mere væltigt, ved at foranledige en holstensomfattet Sag gjort til et Princippetegnmaal, kan sætte sine Interesser igennem, hvilke altså kunde ventes at finde Gjenstand i det andet Ting. Når det derhaz betænkes, at Ameddelerne ikke gaae ud paa, at der over Gang en sådan Sag er vedtaget i det ene Ting, skal have vores en absolut Majoritet af 3 Stemmer for dem, men kan foretakkes, at en Majoritet af 3 Stemmer for dem, men kan foretakkes, at en Majoritet af 3 Stemmer for dem, hvilket er vedtaget ved 51 Stemmer, anten Gang med 60 Stemmer, og trede Gang entrent med et lige Antal. Forholder det sig fastsættes, at Sag, efter Forslaget under Nr. 16, vedtages i den forenede Rigsdag, og kan det da tilført 85 af Holstehusgets Medlemmer at faste 15 af Landstingsets Medlemmer over paa deres Side, da er Sager vedtaget af den forenede Rigsdag, og lader sig ikke handle uden ved Brug af det langtige Veto. Men det er dog vinket en betenklig Sag, at ville have Kronen Ret fastsættes tillet ligeværd for den vedtagne Sag, og at ville et sådant Resultat efter Forhandlingen har bestemt sig for, at et Tømmersystem skal indføres. Det varer nu hældes, at det med Grund kan sigte, at der som nogen af disse Ameddelens vedtagges, vil man paa en vis

Mode neutralisere det vedtagne Tømmersystem og gjøre det til et Tømmersystem. Og hvilket Tømmersystem bliver det da? Ingeniumbe er, saabund, som Forhandlingen endnu vilde have stømt for, hvis den ikke nu havde ændret sig for et Tømmersystem, men Forhandlingen derved vil blive at lægge Wagten i Holstehusgets Hænder, netop paa den Møde, som indlægge Komiteens tilte Ministerieforslag gik ud paa, nemlig at Rigsdagen fulde besæde af et Kammer, udgaet i sin Hæder umiddelbart af Holstet ved detsce Valg. Ved det Eksempel, jeg har anført, troer jeg tilstrækligt at have godtgjort, at det vil kunne hældet Forhandlingen over nærværende Forhandlinger at hænde imi Billie ligesom, ligesaaalidt som om Holstehusgen var det enke Thing, han at det vil udforde længere Tid, som Sager skal behandles i over tre Gangs; men inden en sådan Gjentagelse Sid, saa vil den medvare det aabenbare Resultat. Det er under Sagens Behandling i dette Møde blevet anført, at det moatte præsumeres at være noget i og for sig Udestillet og Garanti, hvad det ene Thing saaledes havde bestemt sig for ved Udsættelsen af dette ligesom; men jeg troer, at dette engangsmæde kan antages. Jeg troer, at det ligger meget nærmere at antage, at hvad der virkelig er udestillet og gavnligt i Tid, den lange ikke vil mangle Understøttelse i begge Ting, og at det derfor ikke vil behøve Understøttelse paa den Møde, som Forhandlingen tilført, hvilket, nævntig af det introlige Thing, vil kunne blive misbrugt nu og da til at faste enestige Clement ligesom. Jeg har derfor anført det for min Pligt, paa Ministeriets Begær meget at forhindre Forhandlingen at gaae ind paa noget af diote to Almende-

David: Efter den holstenske Finansminister med sin nogen Bedenking har fratrudet Forhandlingen at gaae ind paa de forstående Forslag, der i det øjentidige gaae ud paa det Samme, anført leg det for mindre nødvendigt at gjøre symmetri paa deres Fastighed, thi den holstenske Finansminister har meget rigtigen vind, at man ved at antage dem, vilde neutralisere Tømmersystemet. Jeg har derfor indtrænset mig til nogle fåa Berøringer.

Kvar det af den ene af Forhandlingerne er udmærket, at man ved den forelæbte Berøringsstille vilde opnæse, hvad der ejer hans Forhenværelse vilde være noget Desværligt, en Garanti for, at den Lovrenighedspræmisse, som funde Sidet mellem Tingene, ikke længe funde forhale en Kos Tilselske, saa troer jeg at børde gjøre opmærksom paa, at der under Tingenes tilsætningsring ved mindre sommer an paa, at en Kos faaet kommer ihud, end at Koven, som kommer ihud, er god, suaret til alle Holstehusets Hovmønighed og er et Uriet af den virkelig, formustringe Samfundsdelvis. Jeg vil indramme, at der kan gives Tilselske i Holstehusget, hvor det fremstår Alt kommer an paa, at en Kos bliver til, og at det Argument, som saa ofte er gjort gledende under disse Forhandlinger, at Grundlovens Almindelighed er en udestinkelig Almindelighed, virkelig har sin Bevægning; men det man dog vil haft indrammet, at fastdanne Tilselske here til de gaaende overordentlige, og at der med Genom til Lovprægningen i Almindelighed overvinde langfra kan anføres for det Virkligste, at en ny Kos bliver givet, men derimod, at Kronen bliver fastholdt som nu også, og saa meget som muligt overtræde til Kronens Lære. Men derfor er det også nødvendigt, at forhindre forhøjede Ansfæller derom funde Sidet paa Statsrådets forstellige Hæderpuster, hvilket da med samme Holstehusget funne gjore sig gledende og indrammede End til at udøvere sig.

Den anden af de andre Forhandlungsstille har til Største for sin Forslag påbudsrettet sig en Theor om Kongenogenet som den egentlige Meddelandsgaet i Staten. Jeg vil anta tilhærs, at jeg ikke har været for heldig at forståe denne Theor, og at jeg maae oppebte, indtil hans Forstædt ligger trods for mig i Rigsdagsbilleden, for selv at have nogen bestemt Forhenværelse, en Statsstund herfor ligger hos mig eller i den hemmelige Theor. Men forstået han har villet andres, at Kronens Meddelandsgaet ikke vilde komme til Gyldighed, usær og saa ofte Lovrenighedspræmissem mellem Tingene fulde forhøjede Røgt til at blive Rigsdagsendt Befaling, hvormind Kronen funde komme til at bringe til Veto, og at altsaa Kronen derved vilde be-